

ΣΤΗΝ ΑΚΡΟΠΟΤΑΜΙΑ

(Πίναξ του Ζένφεν)

Ο ΝΕΟΣ ΘΡΙΑΜΒΟΣ ΜΑΣ

ΑΙ ΠΡΟΣ ΤΗΝ ΜΙΣ ΕΥΡΩΠΗΝ ΕΠΙΣΤΟΛΑΙ ΤΩΝ ΘΑΥΜΑΣΤΩΝ ΤΗΣ

(Χαρισμένες από την Δνίδα Άλιχνη Διπλαράκου στο «Μπουκέτο»)

Β'.

Συνεχίζουμε την δημοσίευσιν τών επιστολών, ποῦ ἐστάλησαν στὴν δῖδα Ἀλιχὴν Διπλαράκου, μετὰ τὴν ἐκλογὴν τῆς ὡς Μίς Ἑλλάδος καὶ Μίς Εὐρώπης. Τὰς ἐπιστολάς αὐτάς, τὰς τόσο χαρωπηριστικάς καὶ τόσο ἀπολαυστικάς, ἐμειστένηκε στὸ ἀγαπητὸ τῆς «Μπουκέτο» γιὰ νὰ δημοσιευτοῦν ἡ ἴδια ἡ Μίς Εὐρώπη.

Ἐπειδὴ δὲ διαβάσθηκαν μ' ἐξαιρετικὸ ἐνδιαφέρον, κα' ἐπειδὴ εἶνε ἀφαιρέτως ἀπολαυστικά, διαθέτομε καὶ σήμερα γ' αὐτὲς δύο σελίδες.

Ἀρχίζομε μ' ἓνα ποίημα, μὲ μιά Ὁδὴ μετ' ἀκροστιχίδος, τὴν ὁποίαν ἐπέστειλε στὴν Μίς Εὐρώπην ἀνώτερος κληρικὸς, μαζιὰν τῆς Ἑλλάδος ἐφορῶμενος. Καὶ ἔχομε βέβαια ἐπισηθεῖ νὰ μὴ δημοσιευτοῦν τὰ ὄνοματὰ τῶν ἐπιστολογράφων καὶ ποιητῶν. Στὴν περίπτωσιν ὅμως αὐτὴ ἀδυνατοῦμε νὰ τηρήσομε τὴν ἐπίσχεσί μας, γιὰτὶ προδίδει τὸ ὄνομα τοῦ ποιητοῦ ἡ ἀκροστιχίς. Τί μὲ τοῦτο; Ὁ θριῶμβος τῆς ὁραίας Ἑλληνοπούλας συνεκίνησε ὅλους τοὺς Ἕλληνας.

Ἄν λοιπὸν μαζὶ μ' ὅλους τοὺς ἄλλους, εὐρέθη κα' ἓνας κληρικὸς γιὰ γράψην στὴν Μίς Εὐρώπην Ὁδὴν, αὐτὸ δὲν εἶνε εἰς βλάβος του, ἀλλὰ πρὸς τιμὴν του.

- Ἰδοὺ τώρα καὶ ἡ Ὁδὴ :
- Ὁδὴ μετ' ἀκροστιχίδος
- ἥς ὁ εἰρμὸς «Ἀκατολήριος ἐστὶ».
- Α—άμψεις, Διπλαράκου Μίς,
- Ε—ξ ἐκτάκτου καλλονῆς,
- Υ—περβῶσα τὰς λουπὰς,
- Κ—ἀλλεὶ Μίς παντοδαπὰς.
- Η—ξυδῆς τῆς τιμῆς
- Σ—ὲν κληθῆν' Εὐρώπην Μίς,
- Π—λαστικῆ, συμμετρικῆ,
- Α—φροδὶτὴ κλασικῆ,
- Γ—ένος ἅπαν τῶν κριτῶν,
- Κ—ἀλλιστείων βραβευτῶν,
- Ρ—ὄδα γαίνον ἐς καλεῖ
- Α—νασσαν περικαλλῆ,
- Τ—ὰ νῦν δεξιά τὰς εὐχὰς
- Ι—εραρχῶν τὰς θεμὰς,
- Ο—σὺς ὕψηλιον Μίς
- Σ—ὲν παθ' ἵνα κηρυχθῆς.

Ἐν Κωνσταντινουπόλει τῆ 27 Ἰουλίου 1930.

Ἰδοὺ τώρα ἡ ἐπιστολὴ ἐνὸς πτωχοῦ... εὐταταρίδου, ὁ ὁποῖος εἶχε τὸν πόθο—καὶ ποῖός καὶ ποιά δὲν τὸν ἔχει;—νὰ γίνῃ κινηματογραφικὸς ἀστὴρ. Διαβάστε τὴν. Ἄξιζεν τὸν κόπο.

Ἀθήνας Σάββατον 12(7)30.

Ἀξιότιμη καὶ Ἀγαπητὴ Μίς Εὐρώπη.

Δισπῆγίς Ἀλιχὴν νὰ μὲ ἀινοχωρίτε ποῦ λαμβάνω τὸ θάρωσ νὰ σὰς γράψω αὐτὰς τὰς ὀλίγας γραμμάς, καὶ νὰ σὰς λυπίσω, γιὰτὶ ἡ μεγάλη μου ἀπειλίσια μὲ εἴθασε μέχρι αὐτὸ τὸ σμῖον χωρὶς καὶ ἐγὼ νὰ τὸ θέλω.

Ἐγὼ εἶμαι ἓνας δυστυχεῖσιμένος νέος ἀπὸ μεγάλῃ ἀρχοντοξέψεμένη οἰκογένεια ἀλλὰ τί ἐπρεπε νὰ κάνω; Ὑπομονὴ ἀποῦ ἔτσι τὸ εἶθελε ἡ τύχη ἀλλὰ καὶ αὐτὴ μέχρι ἐνὸς ὁρίου ἔως ὅτου εἴθασα μέχρι τοῦ τεματός της.

Ἐἵμαι προστοπαρὸν ἀεργὸς ἀλλὰ μὲ τὰς μεγάλας μου προδιώρισιν μου μετὰ 25 ἡμέρας. Ἀλλὰ πρὸ ἡμερῶν ποῦ ἐδιάδαξα τὴν ἐφημερίδα μου ἀντικαίρια δύο φράσεις αἰ ὁποῖα μὲ ἐνθουσίασαν τόσο πολὺ ὅσο ποτές εἰς τὴν ζωὴν μου, αὐταὶ εἶνε αἰ ἐξῆς Ἀκαδημία Κρηματογράφου.

Ἐνθουσιασθὴν τόσο διότι εἰργχσαν νὰ πραγματοποιιστῆναι τὰ σχέδιά μου, ἀπὸ μικρὸ παιδί τὸ μόνο ποῦ ἐπειθημοῦσα καὶ ἀγαπούσα εἰς τὴν ζωὴν μου ἦταν νὰ ἀνέλθω μὲ καθε τρόπο εἰς τὴν θθώγην, ὥστε ἦτε δυνατοὶ νὰ μὴ ἐνόμῃζα δεῖ εὐτύχησα μονομαῖς ἀφοῦ τὴν εἰδηπροστά εἰς τὰ μάτια μου διαδέξοντας τὴν σὺλῆην ἐμαθα τὴν διεὐθύνην τοῦ γεραφείου της.

Ἐπειγα ἀμέσως ἐξήγησα τὸν κανονισμόν της καὶ εἰρχηνα νὰ τὸν διαδάξω, καθὼλα ἐμεινα πλήρης ἐνθουσιασμένος, ἀλλὰ ὅταν ἐδιάδασα δεῖ αἰ ἐγγραφαὶ τελιόνουν εἰς τὰς 15 Ἰουλίου ἐνόμσα πὸς μὸ

ΜΙΚΡΗ ΙΣΤΟΡΙΑ

Κλεφτὰ φιλάκια ποῦ ἀρπαξα. Νὰ μὴ σὰς νοῦσωσιν ἄλ...

Ἄχ, ἱστορία τόσο μικρῆ, μὴ γένης πὸς μεγάλῃ! Κλεφτὰ φιλάκια... Πασιένετε μὲ τ' ἀμολόγητε ὅσα παλεύουσιν μὲ τὸν ἀνεμο ν' ἀρμιοιστοῦν σὲ γλῶσσα. Ἄν τύχη κι' ἀκουσε ποιητῆς, ἄς κάμῃ τότε στιχο. Κι θάρῃ ἂν τύχη κι' ἀκούσε, ἄς πλάσῃ τότε σ' ἦχο. Μ' ἂν σὰς ἐπῆρα καὶ τὸ πῶς, ποτὲ μὴν πῆσῃ σὲ στομά. Μονάχη σὲ τὸ κρατὴ ἡ σὶγῆ ποῦν' ἀνομιμῆ ἀνομιμα... ΛΑΧ. ΠΑΠΑΝΤΩΝΙΟΥ